

Rosario Ramos Gómez

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL

Després de la reunió, van començar les detencions el dia següent. Llavors el Padullés marxava a una reunió que teníem, posterior. La reunió era més del partit, l'altra que parlem era una reunió àmplia, que es va acordar fer una octaveta i tot això. Però ell va marxar a una reunió i va tenir temps just de baixar l'escala que tornen a trucar, jo pensava que era ell que s'havia descuidat alguna cosa i ja el venien a buscar.

Llavors van venir dos policies, van preguntar per ell i els vaig dir: *"No está"*. No els vaig dir que acabava de marxar, i va dir: *"Bueno, eso lo tendremos que ver nosotros"*. I jo vaig dir: *"Aquí no entrarán si no..."* I ja em van ensenyar el paper del jutge conforme venien a fer un registre.

Això devia ser a l'octubre, però feia molt fred aquell dia. Van estar des del voltant de les vuit fins casi les dues de la matinada registrant un pis que tenia uns 50 metres quadrats, ho van remenar tot. Tots els calaixos, tots els armaris, -teníem armaris alts *empotrats*-, van baixar tot *lo* dels altells. Tot. Tots els armaris de la cuina, es van endur llibres, discos i coses que mai m'han tornat, però van estar des d'aquesta hora fins [les dues]. Mentre ells van estar allà, -per això dic que intel·ligents no són-, la primera cosa que pot fer gràcia és que va sonar un despertador perquè jo donava de mamar a l'Amanda en aquella època. Feia molt fred, no em trobava bé, era petita la nena i els vaig dir: *"Jo me n'aniré a dormir"*. Em vaig posar el despertador a l'hora que li tocava i va tocar mentre ells estaven allà i corrien com bojos, pensaven que tenia una bomba a casa. I els vaig dir: *"És el despertador"*.

Però mentre ells estaven [al pis] va trucar gent avisant-me. Per exemple, va trucar la parella del Cònsola [dient] que havien estat a casa seva. També estava molt nerviosa, la Montse, i em va dir: *"Ahora se acaban de ir, solo para que lo sepáis, tu corre la voz"*. Yo le dije: *"Bueno gracias igualmente"*. No em va dir gairebé paraules, només que se l'acabaven d'endur. I em van dir: *"Quién es?"* Y yo le dije: *"Es mi madre que me da las buenas noches todos los días"*.

Al cap d'una estona va trucar la Montse Garriga també dient-me que s'havia *enterat* de gent que estaven cridant i si sabia jo alguna cosa. Dic: *"Mira, jo sé que no puedo ir, porque ahora tengo aquí la policía que me está mirando la casa y pobres, claro..."*. I la pobra va penjar

de seguida. Sempre havíem tingut tots la fantasia que els telèfons estaven intervinguts i havíem tingut proves evidents que a vegades podíem sospitar, però que en *algunos casos* era veritat. I llavors va penjar de seguida la pobra espantada, dient: *"Què passa aquí?"*. Però vaig pensar: *"Mira, ja sap que la policia està aquí"*.

I al cap de res va trucar el Francesc. Em va dir: *"Ya sabes lo que nos ha tocado, yo no sé cuando podré volver y lo que me sabe mal es que no sé para cuanto tiempo te dejo y con dos críos pequeños"*. Y yo le dije: *"Bueno, pero como la policía está aquí y me va a ayudar"*. Y entonces sí que cogieron ellos el teléfono y dijeron: *"¿Quién es?"* Y yo: *"No, es una tía mía que para que esté tranquila, vive aquí cerca y se ha enterado que está la policía en la puerta y yo para tranquilizarla le he dicho que han venido para ayudarme"*. *"Ah, bueno"*. Eren hàbils per remenar papers, van trobar fotos de la Passionària, jo tenia un apartat de coses de dones. [Els guàrdies civils deien]: *"¿Ves?, esto por nosotros. Esto es lo que les gusta a ellos"*. Un disc que tenia molt carinyo, que era una gravació que havíem fet d'aquella obra de Quejío... Es van endur tot el que els va agradar.

Teníem una amiga francesa que ens havia enviat les obres de Gramsci en italià -perquè no les havia trobat en francès-, i s'ho van endur. No sé què en van fer d'allò, perquè després vam anar i de les coses que van tornar, van tornar el que van voler. Coses que es van endur de les cases no... [les van tornar]. *Torpe, torpe*.

Hi van estar fins aquella hora i quan van marxar van dir: *"Como usted le ha dicho a su tía que no la vamos a dejar sola, pues eso, nosotros estaremos abajo hasta que llegue su marido"*. Y digo: *"Pues hacen bien: yo estaré tranquila porque estaré acompañada y mi tía también"*. Pero estuvieron allí muchos días.